

NYIREGYHÁZA.

Társadalmi hetilap. — Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési ára:		Felélős szerkesztő:	Társ-szerkesztő:	Hirdetéseket és előfizetéseket elfogad a kiadó-hivatal: Nyiregyházán, iskola-utca 13-ik szám. Egyes szám ára 10 krajczár.
Egész évre	5 frt — kr.	Dr. Prok Gyula, Sztempák Jenő.		
Fél évre	2 frt 50 kr.	Kiadó-tulajdonosok: a szerkesztők.		
Negyed évre	1 frt 25 kr.			

Serkentő.

Darányi Ignác földmívelésügyi-miniszter be fogja zárni a debreczeni földmives iskolát, s áthelyezi azt egy más, alkalmasabb városba. Ezt olvassuk ma már nem csak a debreczeni újságokban, de főváros, sokszor elég jól informált lapkolosszusaiban is.

A hollók, meg a sasok mindig meg szoktak jelenni a pusztulás fölött, s hirdetik a vést bizonyára kárörvendve. Mindenesetre van a hirben valami igaz. Lenni kell, mert a miniszter elhatározásának motívumai is közismeretűek és valjuk be — nyomások is. A földmives iskola tisztelt hallgatóiban több van a kávéház, szabó kontó és egyéb luxus iránti szeretetből, mint a mennyit megengedhet magának az, aki az ekezeredhetének kormányzatára van hivatva kissé több szakszerűséggel, mint egy közönséges fizkös. A miniszter tollából ez az ok ekként hangzik: a földmives iskola jelenlegi szervezetében a debreczeni gazdasági tanintézettel kapcsolatosan nem alkalmas arra, hogy szakképzett kisközpontok és mezőgazdasági munkavezetőket neveljen, mivel a földmives iskola tanulói a velük együtt tanuló gazdasági tan-

intézeti hallgatókat utánozzák ruházatban, úri tempóban, felesigázzák igényeiket, s olyan állások után áhitoznak, amelyre nincs képesítésük.

Tehát az úri tempó, az urhatnomság csinál galibát. És jölehet, ez a jelenség széles Magyarországon olyan általános, mint a töltött káposzta, ez uttal legyünk egy kicsit hollók vagy sasok ha úgy tetszik, s örvendjünk a debreczeni földmives iskola vasvilla forgató tanuló úri passzióinak miatta — nota bene — Debreczen részleges pusztulása felett, amelyet ez a nyakas város ugyan nagyon meg nem érez, de azért egy nyughatatlan, rossz álmu, éjszakát okoz neki.

Mit akar a miniszter a debreczeni földmives iskolával? Áttenni egy más városba, ahol kevesebb a kávéház, tehát tisztább a levegő és csengőbbek a dalok. Feltesszük a miniszterről, hogy ismeri Magyarország gazdasági térképét, s a más város alatt sem Pozonyt, Temesvárt, Kolozsvárt, sem Kassát vagy Nyitrát nem érti, részint mert ezekben a városokban van már földmives iskola, kávéház és esténként parfümös illatú bullvard, részint pedig, mert kissé távol esnek az erkölcsi végzettszerűen hanyatló

Debreczentől. Érti tehát Nyiregyházát, Beregszászt, Hajdu-Böszörményt, vagy Mike-Pércset. Legyünk egy kicsit szerénytelenek és valjuk be magunknak tükör előtt, hogy Nyiregyházára gondol első sorban a kegyelmes úr. Van a szerénytelenséghez jogezimünk is elég. Nevezetesen sovány a szabolcsi föld, s kiválóan szakképzett gazdát követel, hogy jövedelmet hozzon fel sikkadt homokjából, aztán kelleténél több a nagy és közép birtok, amikkel a kis gazda csak úgy szállhat versenyre, ha legalább annyi szakértelemmel műveli sovány földjét, mint a majoreskó, vagy az élelmes árendás. A szocializmus nálunk talált legalkalmasabb talajt, nagy részben a gazdasági viszonyok kedvezőtlen állásából a félelmes elterjedéshez. Az okot nem csekély részben megszüntetheti egy értelmes, szakképzett kisközpont nemzedék nevelése, amivel beállítjuk az okozat kifejlődésének is utját. Végül nem utolsó indok az sem, hogy a nyiregyházi gazda ember gyermekestől, — már a szabolcsi kevésbbé — roppant szerény igényű, akit nem vonz a „Korona“ kávéház fényes világossága, s puritán erkölcsiében a legkisebb mértékben sem tán-

A „NYIREGYHÁZA“ TÁRCZÁJA.

Spiritisza dolgok.

„Mi a spiritizmus?“ czimrel különös könyv jelent meg Dessewffy Arisztid tollából. Magyar nyelven ez az első összefoglaló munka a spiritizmusról és nem a historiai vagy a magyarázó része az érdekesebb, hanem az a fejezet, amelyben Dessewffy Arisztid a maga közvetlen tapasztalásairól vagy hitelt érdemlő ismerőseinek autorizált elbeszéléseiről számol be. Ezeket a különös dolgokat még a hitetlen is bizonyos érdeklődéssel fogja olvasni, mert Dessewffy sajátkező aláírásával ilyenformán vezeti be az egyes eseteket:

— Mindazon tényekért, amelyek velem történtek, valamint mindazon szellemnyilatkozatok szöszzerinti hű közléseért, melyeket médiumi uton kaptam, vagy jelenlétben szűk baráti körben kaptunk, becsületszavammal szavatolok. A többi nyilvánulásokok és tények, mint a legteljesebb hitelt érdemlő komoly egyének-től kapott adatokat teszem közzé.

E bevezetés után többek között ezeket mondja el:

Egy délelőtt igen lehangoltan panaszkodott nővéremnek egy barátjára, hogy kis fia súlyos beteg s felettébb aggodnak miatta. Este, seance-unk folyamán felkértük a beteg gyermek elhalt nagymamáját, hogy menne el unokájához s nézné meg, milyen az állapota? Azt felelte, hogy a krízisen pár órája szeren-

esen tulesett, meg van mentve s már is a javulás utján van.

Másnap, tudakozódásunkra, a boldog szülők megerősítették a gyermek állapota felől a nagymama szelleme révén kapott megnyugtató hírt. Ugyanez a szellem, ki földi életében rokonom volt, egy más alkalommal kérdésünkre, hogy mit csinálnak seance-unk órájában gyermekei (fia és menyé) azt felelte, hogy kitűnően mulatnak.

Hol, otthon vagy másutt? — kérdezém.

— Vendéglőben vacsorálnak, cigányt hallgatnak.

Azon kérdésre, hogy melyik vendéglőben és kikkel vacsorálnak, azt felelte, hogy a Hungáriában egy nagyobb sárosi társasággal mulatnak s egyeket meg is nevezett.

Még csak azt sem tudtuk, hogy Budapesten vannak-e az illetők, annál kevésbbé, hogy hol és mit csinálnak.

Nyomban abbahagytuk a seance-ot s két vendégemmel, kik a szellemnyilatkozat szemtanúi voltak, a Hungária vendéglőbe me-tünk.

Tényleg egy hosszú asztalnál, cigányzene mellett, vig lakománál találtuk a megnyilatkozott szellem fiát (országgyűlési képviselő), nejét s a megnevezetteket.

A velem volt tanuk egyikét (ki ez időszertel járásbíró Sárosban) s aki semmiképen sem volt hajlandó az előző nyilatkozatokban hinni, ez a trappáns eset aztán közvetlenségével teljesen meggyőzte.

Ennél még sokkal megkapóbb az a szellemnyilatkozat, melyet három évvel ezelőtt Lónyay Sándor barátom kapott, ki akkor Beregszáz megye főispánja volt, most pedig országgyűlési képviselő és aki az alábbiak közvételére — az elvitáztatlan hitelesség kedvéért — felhatalmazni sziveskedett.

Csak három, neje és egy rokona voltak jelen Beregszászon, mikor váratlanul, spontán jelentkezik:

István Horváth (hihetőleg katonaviselt, legalább azt gyaníttatja, hogy előre teszi a keresztnevet)

„Pásztorlegény voltam Kecskömétön.

Kérdés: Mikor halt meg?

Válassz: 1893. októberben. (Vagyis három évvel ezen szellemi jelentkezés előtt.)

Kérdés: Miben halt meg?

Válassz: Megölték.

Kérdés: Ki ölte meg?

Válassz: Kajos, juhász.

Kérdés: Kitudódott?

Válassz: Nöm.

Kérdés: Hol van most Kajos?

Válassz: Kecskömétön.

Kérdés: Most is juhász?

Válassz: Igen, mögöst. Nagy uram gyanakodik mán. Pedzi.

Kérdés: Akarja, hogy lépést tegyek az ügyében?

Válassz: Nöm kívánok bosszút állni, mer mi ide csak a szörötetet hozzuk magunkkal, a haragot nöm. Pedig czudarul agyonverték a nádasban ketten: a Kajos, mög a Szlanszki

torítja meg — hogy is mondjuk csak — a drága — romlott nő világ!

Ha és amennyiben minderről tudomása nem volna az ország gazdasági élete vezetőjének, ám világozása fel Szabolcsvármegye és Nyiregyháza, s kérje meg szépen, hogy ezer és egy okból az a más város nem lehet más város, mint a Debreczen fényének árnyában sokat szenvedő Nyiregyháza. Sőt ezeket a társadalmi, közgazdasági, ethnografiai és moral-politikai okokat megtoldhatják egy kis ajándék segítségével is, ami nélkül, nálunk aligha szokott állami intézmény létesülni. Elvégre is a mutyiból mégis csak a vármegye és székvárosa látnak több hasznót.

Ugy tudjuk, hogy lenne is már valami mozgolódás a város részéről a debreczeni földműves iskola ide való átplántálása érdekében, azonban a nagyobb hullámvetésnek valami kanapé-per állja útját, amely a vármegye és székvárosa között tört volna ki az ajándékhoz való hozzájárulás mérvének szabályozása körül.

Természetes, nekünk örökkösen szűkeblűskednünk, veszekednünk, torzalkodnunk és irigykednünk kell egymásra, mintha bizony Nyiregyháza egyedül önmagáé volna, s mindaz, ami benne van, nem egyttal Szabolcsvármegyének is hasznára vagyon.

Mint hogy azonban a versengés már is virágjában van, a mult tanulságaihoz híven szentül hisszük, hogy most is mint mindig elfogunk kézni, s az a más város, valóban más város lesz, és nem Nyiregyháza, ámbár akkor midőn ez a szomoru valóság beáll,

A Szlanszki ütött egy doronggal, Kajos a lábomnál fogva húzott.

Kérdés: A holttestét megtalálták?

Válassz: Móg. Most februárban még nem tudtak sómnit. Csak gyanuskodtak. Azóta nem jártam ott. Csak egy öreg embőr, az tudja, mán forgatja az ölméjében, hogy feladja őket, mer mer igón kerozózták.

Ezzel a nyilvánulás egyszerűen megakadt. Ellenben három nappal később ugyanez a szellem ismét jelentkezett:

„Mögöst Horváth.”

Kérdés: „Miért gyilkolták meg?” *Válassz:* — Mán kitudódik a vizsgálaton. — Nöm beszéhetők, gyöngékek (tudniillik a seance jelenlévőinek delejes áramára érthette csupán azt, hogy gyenge.) Jőjszakát.

A főispán kíváncsi lévén, mi lehet igaz az egészben, mi nem, felkereste M. Gy. beregszászi törvényszéki bírót s bizalmasan felkérte, tudná meg magánaton a kecskeméti bíróság valamelyik bírájától, hogy vajjon élt-e ott Horváth István nevű juhász s igaz-e, hogy három évvel ezelőtt agyonverettet volna; továbbá, hogy élnek-e ez idő szerint Kecskeméten Kajos és Szlanszki nevű juhászok?

M. Gy. beregszászi törvényszéki bírő, bár ismeretlenül, bizalmasan kereste meg B. K. bíróársát Kecskeméten, kinek nevét a czimtárból kereste ki.

Néhány napra rá az alábbi választ kapta:

„Kedves barátom!

A midőn bizalmas megszólításodat hasonló bizalommal viszonzom, kénytelen vagyok tudomasodra hozni, miként én már nem vagyok vizsgálóbíró, a jelen-

igérne is, adna is Szabolcsvármegyével egyetemben többet, mint kell.

Ugyan uraim! ne maradjunk örökké ebben a kishitű ellenkezésben.

Közügyek.

Megyebizottsági tagok választása.

Szabolcsvármegye területén a héten kedden választották meg az 1892. óta eltelt hat év lejártával törvény szerint megüresedő helyekre a törvényhatósági bizottsági tagokat.

A választások eredménye a következők: Nyiregyháza az első választó kerületben a kilépett s ezután virilisi jogaikon helyet foglaló Básthy Barna és Palicz János helyére beadott 192 szavazattal közül *Popp György* kir. pénzügyigazgató 124 és *Fest László*, a nyiregyházi kölcsonsegélyző egyesület igazgatója 97 szavazattal választották meg. Az ellenjelöltek közül *Beniczky Miksa* 75, *Nádasi Lajos* 64 szavazatot kapott.

A második kerületben beadott 170 szavazattal közül *Majerszky Béla* városi főjegyző 153, *Flegmann Lipót* a Szabolcsi Hitelbank igazgatója 90, *Beniczky Miksa* volt orsz. képviselő 80 szavazattal választották meg. A többi jelöltek közül *Halasi János* 74, *Kovács P. Pál* 52 szavazatot kapott.

A harmadik kerületben a beadott 112 szavazattal közül dr. *Meskó László* orsz. képviselő 88, dr. *Ferlicska Kálmán* orsz. képviselő 69, *Setempák Jenő* városi tanácsos 61 szavazattal választották meg. A többi jelöltek közül dr. *Bartók Jenő* 40, *Hudák Károly* 38 szavazatot kapott.

A negyedik kerületben a beadott 81 szavazattal közül *Kovács Győző* városi főzámvevő 62, *Lejfler Sámuel* főgimn. tanár 45, *Sütő József* ügyvéd 40, szavazattal választották meg. A többi szavazatok *Menyhért János*, *Zomborszky János* és *Račko Mihály* között oszlottak meg.

A vármegyéből tegnap estig a következő választásokról kaptunk hírt:

Mária-Pócson Lövey Miklós, *Lupis Sylvester*, *Szaplonczay György*. *Pócs-Petriben*

legi, Nagy Mihály kartársam. (Ezért jelezte Horváth István szelleme, hogy Nagy uram gyanakodik, mán pedzi.)

Az ügyre vonatkozólag válaszolhatom, hogy miután épen előadója vagyok a kérdéses ügynek, azon felvilágosítást nyújthatom, miként Kajos, Szlanszki, meg egy harmadik, Horváth meggyilkoltása és megrablása valamint más bűnügyek miatt már jogerősen van ádá vannak helyezve s azt hiszem, a védtárgyalás is röviden megtartatni fog. Amennyiben tehát ez ügyre vonatkozólag valami közölni való lenne, azt a mostani vizsgálóbíróval közölni sziveskedjél.

Tisztelettel vagyok:

Kecskeméten, 1896. április 14.

Bíróársad

B. K.*

Dr. Nagy Mihály vizsgálóbíró, később országgyűlési képviselővé választott, s kérdésesem nem régiben a képviselőházban többek jelenlétében kinyilatkoztatta, hogy a Horváth István szelleme által elmondott részletek a vizsgálati adatokkal teljesen egyeznek. A gyilkosok töredelmes vallomást tettek s el is ítéltettek.

Azt hiszem, hogy az előadottak után a legskeptikusabb materialisták sem vehetik tagadásba e tényt.

* * *

Csak nemrégiben egy esti seance-unk alkalmával gyönyörű bölcsleti nyilvánulást kaptunk s feszült figyelemmel kísértünk minden szót, mikor egyszerűen megakadt a nyilatkozás s pár percnyi szünet után határozott

Füzesséry József, Nagy Sándor. *Fényes-Litkén* Nozdroviczky Kázmér, Nozdroviczky György, Révész Menyhért. *Kis-Várdán* Somogyi József, Vay Péter, dr. Kúzmós György, Kastal Ferencz. *Rakamazon* Tóth M. György, Csernyak János, id. Kéky László, Gunya Sándor. *Nyir-Madán* Péchy Pál, Ujlaki Gyula, Jármy Elek, Komoróczy Lajos. *Dombrádon* Plávenszky Imre, Vass Mihály. *Thasson* Király József, Angyal Gyula. *Gyulaházán* Kovács István, dr. Herczeg Ármán, Lichtmann Vilmos. *Nyir-Bátorban* Szabó Lajos, Szikszay József, Balaton István, Bakonyi István, Makray Pál. *Nyir-Baktán* Csiha Endre, Sereghy János, Kádár Imre. *Nyir-Béltelen* Várady István, Borecsik Gyula, Baksay Zoltán. *Kemecsen* Micecz Ferencz, Krasznay Peter, Suttka István. *T-Polgáron* Exinger Ferencz, ifj. Fleischer Ferencz, Borsos János. *T-Lökön* Bodó János, Béni József, Kádár Mihály. *Tisza-Dobon* Bodnár László, Popp György. *Bájon* Krecsák Lajos, Popp György. *Szent-Mihályon* Almássy Sándor Szabó Balázs, Sz. Nagy Imre, Suhajda Béla, Kiss M. Sándor. *Mándokon* Rác Béla, Vidovich László, Jászay Bertalan. *T-Pücszán* Iványi János, Vidovich László. *L-Petriben* Somlyódy János, László Gyula, Vidovich Antal. *Gyürén* Tóth József, Lácay Gyula. *Nagyállásban* Nagy Kálmán, Görömbej Péter, Lévy Sándor, Pethő Zsigmond. *Balkányban* Gaál Elek, Somossy György, Hetey Sándor. *Napkoron* Petrotics Gyula, Gőnczy István, Szikszay Károly, Barna Miklós. *Geszteréden* Zoltán István, Lengyel Endre, Balogh Lajos választották meg.

A tegnapelőtti választás.

Nem a lefolyásáról akarunk beszélni, hanem a tanulságairól. Sokat enged láttatni szomorut és örvendetest egyaránt.

Szomoru tanulság a többi között az, hogy Nyiregyháza városi törvényhatósági bizottságot választó közönséget politikai vezér szavak szerint terelték két táborba. A szabadulv-part — vagy miként helytelenül megjelölik: a kormány-part állott szemben a függetlenségi-párttal. Nem mintha az or-

erős ütemben e szavak peregetek le a köröndről:

— Megölték!

Kérdés: — Kit öltek meg?

Válassz: — Szegény druzsám! Aztán sokáig nem tudtuk semmi további közleményt kapni. Majd ismét:

— Nem öltek meg, tévedés volt.

Kérdésünkre megnevezte magát a szellem, hanem több szavát nem kaphattuk, hihetőleg azért, mert az áramban valamely gátló zavar állhatott be. Talán épen lelki világunk megrázkódása, mert elképzelhető, hogy e spontán megrendítő nyilatkozat mely benyomást tett reánk.

Egy-két órával később egy szívünkhoz igen közel álló fiatal rokonunk haláláról értesültünk, ki a megnyilatkozott szellemnek éven át tanulóháza és igen kedves barátja s keresztnevtársa (druzsjája) volt.

Halála ép oly tragikus, mint váratlanul következett be. Egy mütöten esett keresztül, de abból teljesen felgyógyulófében volt s az orvosok már semmi veszélytől sem tartottak többé. Álmatlansága miatt, a beteg sürgetésére, orvosra este valamely csillapító boralá feskendezést adott neki, amitől játékony álomba merült, hanem alig egy jó félórára rá, a beteg álmában mélyen sóhajtott egyet s minden további agonia nélkül hirtelen kiszivedett, szívbenulás érte.

Hihetőleg ezen narkozis alkalmazására mondhatta a szellem, hogy megölték, azon jóhiszemű feltevésben, hogy a beteget ez ölte meg. Kis vártatva azonban nem késett a szellem nyilatkozatát helyesbiteni, hogy „nem öltek meg, tévedés volt”; mint ahogyan

szág léteerdekeit érintő nagy feladatok megoldása várna a pártok tusájából győzelmen kikerülő megválasztottakra, hanem mert itt, Nyireghyázán a szerint becsülik mindenki, amint az egyik, vagy másik politikai párt tagja. Nyireghyázán tehát minden embernek csak viszonylagos a becsé, érdemei, és a polgártársak tisztelte.

Egyéni képesség, tette készség, önzetlenség, a közügyek szeretete és szorgalom az ezek iránti érdeklődésben eltűnő tényezők. Fő az, hogy vagy kormány-párti, vagy függetlenségi politikai hitvallata legyen.

Noha ebben a magatartásban szörnyen kevés a logika. Ezen felül vezedelmes is. Az még csak hagyján, hogy politikát csinálunk abból is, ami olyan messze áll tőle, mint a francia vezérek a világ becsüléséről, de az, hogy polgártársaink jámborabb kilencz tízedezben szándékosan fogyasztjuk azt az egészséges érzéket, amely felismeri a közélet legtevékenyebb, leghasznosabb és legönzettelebb szereplőit, azokat szatlatlan tisztelettel és bizalommal veszi körül, általában tehát a közisztületnek oly annyira fontos tárgyait alkotja meg.

Pedig mindenkoron igazság marad, hogy a népet vezetni kell, még pedig köztékintélylél bíró önzetlen és érdemes embereknek. A politikai eretlen és indokolatlan harczok miatt nálunk ily köztékintélylél bíró férfiak, habár arra érdemesek vannak. Teljesen hiá yoznak, elanyira, hogy népünk vezetésre szoruló része a Nádasai testvérekben keres és sajnos talá is vezért.

Itt kezdődik a választás tanulságainak örvendetes része. A Nádasai testvérek vezetése alatt álló párt-törödek a lehető legteljesebb kudarczot vallotta tegnapielőtt.

Ebből a bukásból be kell látniok, hogy a közügyek vitelének munkájában nincs hivatásuk, ott eddig is illetéktelenül foglaltak helyet s hogy valóban jól megérdemelték azt a sorsot, amely — reméljük örökre — a feledésnek teszi ki őket.

A tegnapi előtti választásban előhírnökét látjuk egy tisztultabb közélet kibontakozásának, amelyben a bizalmi állások és köztékintély részeseinél az egyéni rátermettség, önzetlenség, munkásság és tudás lesz az egyedüli irányító norma.

utobb kétségenfelül beigazoltatott, hogy a halál, az alkalmazott injekciótól teljesen függetlenül következett be.

* * *

1886-ban július 27-én egyetlen testvércsém vezetés parbjá áldozataul esett.

Akkor én nagyanyám látogatásán Genfben időztem, honnan uti programom szerint augusztus 1-én kellett volna visszafelé indulnom s a Salzkammerguton keresztül, Aussee-Ischl és Gmundenen át visszatérnem, hol egyenkint még egy-két napot időzni szándékoztam.

Július 26-án, tehát a párba előstestéjén, noha egy Sárosban nyaraló feleségemtől, mint Budapesten lakó fivérémtől teljesen megnyugtató leveleket kaptam, hogy mindnyájan jól vannak, — olyan aggodalomteljes nyugtalan érzés szállott meg, azzal a benső meggyőződéssel, hogy nagy baj van otthon, miszerint nagyanyám minden marasztalása ellenére 27-én vasutra ültem s a gyorsvonattal megállapodás nélkül száguöldotam át a Salzkammerguton, hogy mielőbb otthon legyek s tényleg utközben Linz állomáson értesültem a „P. Lloyd”-ból öcsém elesteröl.

Ezen sejtelmes előérzetnél még megfoghatatlanabb volt előttünk az, mi ugyanakkor feleségemmel történt. Persze akkor még a spiritizmusról fogalmam sem volt.

Ugyanis abban az órában, délután 4 óraker, mikor boldogult öcsémét ellenfelének gyilkos golyója eltalálta, feleségem Sárosban, mit sem álmódva öcsém párbajáról, egy vidám nagy társaságban, derült mulatság közepette, egyszerre felsikoltott, szemeit el-

Erzsébet királyné szobra.

Az Erzsébet királyné emlékszozára folyamatosan levő gyűlés érdekében Szabolcs vármegye alispánja a következő felhívást intézte a vármegyebizottsági tagokhoz:

Mélyen tisztelt bizottsági tag Úr!

Dicsőült Erzsébet királyné örökre feledhetetlen emléket törvénykönyvünkbe beiktató 1898-ik évi XXX. t.-cz. 2-ik §-ában a törvényhozás elrendelte, hogy a megindult országos adakozás útján begyűlt összegek felhasználásával az ország fővárosában, egy a megdicsőülthöz méltó emléket állítsassék fel.

Nem kételkedem, hogy e vármegyének minden lakosa, kinek módjában álland, kész örömmel fog a kegyelet oltárán áldozni s filléréivel vagy forintjaival ezen kegyelet érzésünk megnyilatkozása folytán létesítendő emléket költségeihez szegény és gazdag készsége sen fog hozzájárulni.

Az isteni gondviselés megengedte, hogy dicsőült Királynénk áldott békítő, kiegyenlítő szelleme még elköltözése után is megihesse a léleket: hiszen csak az imént értesülhetünk hazafias megnyugvással arról, hogy Felsőes Urunk Királyunk azon szíve melyéből fakadt óhaját és akaratát fejezte ki, hogy megboldogult hitvesének a már eddig is nagy arányokban megnyilatkozott önkéntes adományokból létesítendő emlékszozára Budavárának Szent-György-terén a Hentzi emlék-oszlop helyére állítsassék fel!

A közigazgatási hatóságok képezi feladatát, az általános kegyelet megnyilatkozásának az adományok elfogadása és rendeltetési helyére eljuttatása által utat nyisson, azt megkönnyítse.

Ezen fájdalom, de egyuttal felemelő köteletségéből kifolyólag hozom tehát az igen tiszteit bizottsági tag új figyelembe, hogy a közsegek előjáróihoz egyidejűleg kiadott rendelettel minden községben egy, dicsőült Királynénk emlékszozára szánt adományok bejegyzésére szolgáló gyűjtő iv megnyitását elrendeltem, s egyidejűleg azon kéreessel fordulok törvényhatóságunk minden tagjához, hogy ezen egy nemzet kegyeletét és szeretetét örök időkre hirdetni hivatott emlékmű létesítéséhez adományaikkal hozzá-

takarta s göröcsök zokogásban tört ki; csak nagynehezen tudták megnyugtanni.

Ekkor kijelentette, hogy nem tudja minő katasztrófa érte családjunkat, hanem érzi, hogy valamely igen közelállónkkal nagy szerencsétlenség történt, csak az nyugtatja meg némi- leg, hogy ferjének (nekem) baja nem esett. S csakugyan pár óra múlva megkapta a szerencsétlenség tudató sürgönyt.

E jelenségben az a sajtászerű, hogy a mellett, hogy megérezte a veszedelmet, majdnem a bizonyosság meggyőződésével maradt nyugodt arra nézve, hogy nem emegem ért baj, noha több száz mértföldnyire tudott a távol idegenben. — Különbön szervezete teljesen egészséges volt; sem hisztériában, sem más idegbajban soha sem szenvedett.

* * *

Az eddig tapasztalt tűneményszerű esetek közül azonban a legmeglepőbb boldogult édes atyámnak az a látománya volt, mikor már teljes agóniában, alig néhány percczel halála előtt, teljesen önkivületi állapotban vívódott a halállal.

Már senkit sem ismert meg s utolsó ereje is kivalóban volt.

Egyszerre gyengeségi állapota feletti szinte érthetetlen erővel emelt, erős hangon kiáltott fel:

— Borzasztó, borzasztó! — majd mind elhalálban:

— Szegény X-ék, szegény szülők, szegény fiu . . . s azzal párnáira hanyatlott, többet ajkai ki nem nyitak, kisvártatva örök álomba szenderült.

Nem értették; tévelygésnek, hallucinációknak vették.

járulni s azokat vagy a közsegi előjárósá- gokhoz, vagy pedig közvetlenül hozzám beküldeni sziveskedjék.

Kelt Nyireghyázán, 1898. november hó 4-dikén.

Mikecz János,
alispán.

A reformátusok dalestélye.

A nyireghyázi református műkedvelő daltársaság, szeptember 11-re tervezett, de az országos gyász miatt elhalasztott dalestélyét e hó 5-én szombatban tartotta meg, az ipartestület dísztermében.

A hatalmas és hangversenyek tartására nagyon alkalmas termet egészen megtöltötte a hallgatóság, jobbra szép fiatal lányok és menyecskék. A pad sorok mögött pedig esőndes kverterka szó között a papák üdögöltek, méltányolva praktikus egybebarokollással a szállóhegyek meg a daloskör produkcióit.

A műsor számait sok jóakarattal és élvezettel hallgatta a zsúfolt terem.

A dalárda hatalmasan javult. Kár, hogy nincs jó magastenorja. Ez a hangneme még nyers és csiszolatlan. Annál jobb a nem nagy erejű, de kellemes bariton. Bán Lajos úr a társaság derék karmestere meglehet elégedve a szép sikerrel, melyet dafósaival elért.

Horváth Bertalan úr magyar népdaljai rutinnal és érzéssel csillogóvá téve, hatalmas *hogy volt* zivatart támasztottak. Művészi esen előadott Rákóczy indulója kevésbé volt hatásos. A cimbalom a busongó lyra szolgálatában áll a hurjairól szárnyra kelt induló heroikus akkordjai nem képesek meg- rázni a lelket, mert ez a hangszer nem ad- hatja belejök a szükséges erőt.

Bán Lajos úr általános figyelem közt deklamálta el Jókai, Kárpáthy Zoltánjának egyik remek fejezetét.

Janouch Rudolf ügyvédjelölt vig monológja nem volt híjával a hatást gerjesztő komikumnak.

Nagy András úr, a debreczeni daloskör érdemes bariton énekes kegyetlen volt a szünni nem akaró tapsviharnak engedve, énekszámait megtoldani.

Két nappal később, boldogult atyám temetése napján, legjobb barátjának, akit fentebb X-el jelezünk, — nagymenyű 28 éves fia szerelmi bánatból föbe lötte magát s szörnyet halt.

A megkapó e látománynál az, hogy teljes két nappal előbb kellett az elszálló lélek- nek látnia a szerencsétlen fiatal ember agyá- ban annak végzetés és úgy látszik megmá- sítatlan elhatározását. Es önkivületben mind aziránt, ami körülötte történt, luciditással bírt arra, hogy ama szenvedő lélek vergődése s, a hátramaradó szülők fájdalma iránt könyörületlen szánalommal viseltessék.

* * *

Még néhány apróbb, de jellemzős érde- kes nyilatkozatról számolok be:

Csanády Sándor szellemétől L. S. azt kérte, adna neki valamely politikai tanácsot, mire az „átkos közösűgy” s „Ausztria-Bécs” engesztelhetetlen ellénsége, nagy meglepetésünkre, következőkben válaszolt:

— Kösd magad és minden politikai néze- teted ellenfelemhez. Majd megjönnek róla, hogy ő századunk legkimagasabb alakja.

Milyen csodálatra méltó szellem lakik e törekeny testben! . . .

Azon kérdésünkre, hogy jól oldattak-e meg az egyházipolitikai kérdések, lakonikus rövidséggel ennyit felelt:

— Földi szempontból jól.

* * *

Mikor a Dreyfus-ügy Európászerte leg- magasabb hulláma it vetette, egy seance-unkon francia szellem jelent meg:

Hangja bár nem oly szindús, mint a városi dalárda büszkesége, a mi Mayerünké, de nagyon kellemes, rokonszenves és erős.

A fiatalág ezután táncra perdült és mulatott reggeli fél 6 óráig.

Büszke lehet Bartók Jenő dr. a reformátusok derék papja erre a sikerült dales-télyre, a milyet még a ref. daloskór nem ért meg, ez a siker az ő sikere, nyugodt lehet, hogy az a szufolt terem ezután se lesz üres. Hívei szeretetétől környezett alakja divatossá fogja tenni a ref. dalársulat es-télyeit, mint remek prédikációival a tem-plomba járást.

Hirek.

— A központi választmányok mandátuma az év végével lejár. A belügyminiszter kör-rendeletet intézett a törvényhatóságokhoz, hogy ezen választmányok megalakítása iránt idejekorán intézkedjenek.

— **Miniszeri kölcsön.** A belügyminiszter Szabolcsvármegye szegényalapja javára, amely alapot a tiszá-polgári inségek segélyezésére esknem teljesen kimerítette, két év alatt kam-mat nélkül visszatartandó 3000 frtnyi köl-csönt engedélyezett.

— **A kötelező koronaérték számítááról tör-vényjavaslatot** terjeszt a m. kir. pénzügy-miniszter a törvényhozás elé. A javaslat ér-telmében a koronaérték 1899. január 1-től kezdve, mint egyedüli és kizárólagos törvé-nyes érték az ausztriai érték helyébe lép. Az 1899. évi január 1-től kezdve az összes állami, törvényhatósági és községi bevételek és kiadások koronaértékben állapítandók meg, ugyszintén az összes állami, törvényhatósági s községi pénztárak és hivatalok számadásai, nemkülönben a külön közhatalósági felügyelet alatt álló vagy közvételeket szolgáló testüle-tek, alapok, egyesületek, társaságok, szövet-kezetek és intézetek könyvei s számadásai koronaértékben vezetendők. A koronaérték ermei helyett az ausztriai értékű ezüst egy-forintosok azonban mindaddig, míg a tör-vényhozás azokat forgalmon kívül nem helyezi, minden fizetésnél az ezüst egy-forin-tost két koronával számítva, korlátlanul el-

— Ártatlan-e Dreyfus, vagy bűnös? kérdezzünk.

— Il est innocent, le jouet de toute une nation — felelé.

Majd elmondta, hogy valamely előző éle-tében, tudva sok ártatlant itél el. Dóge volt Velencében. Jelen incarnatiója utolsó bűnhő-dése, ha megadással képes azt elviselni.

Egy magyar médium révén a szellem így nyilatkozott:

— Dreyfus ártatlan, teljesen ártatlan; illetőleg távolról sincs arányban vétsége bűn-hődésével. A könnyelműség tulhizékény volt, ennyi az egész. Pőre a legközelebbi revízió aia vétetik s megéli ártatlanságának felderítését. Előbb azonban még kétrendbeli gyilkossági kísérletnek lesz kitéve, legalább így erzem és sejtem; mindazonáltal ezért nem szavatolhatok, mert túlhaladja képességemet, hogy a jövőbe lássak, derengő sejtelem suga-lata ez csupán.

Bánhódése igazságos. Egyik előző anyagi (földi) életében rajongó túrelmetlenségéből, mint kegyetlen inquisitor sokakat ártatlanul sanyargatott s ölmázkárráka záratott. Ma hasonló vallási és faji gyűlöletnek, az anti-semitizmusnak esett áldozatul.

Ime, ha nem jelezte is a szellem, hogy tevékenységi köre Velence volt, az ölmázr-kákról könnyen ráismerünk. Tehát kétrend-beli szellemnyilatkozat, körülbelül két évi idő-közé, teljesen egybehangzó, s e rendkívül érdekes manifesztáció egy igazolással több, milyen precizen olvassák a szellemek gondo-latainkat!

Dessewffy Arisztid.

fogadandók; azonban az u. n. „körmözi aranyak“-nak, illetve a 8 és 4 forintos ar-nyaknak, nemkülönben a kereskedelmi érme-kül vert aranyaknak a koronaérték ermeit helyettesítő fizetési ereje nincs. — A jog-viszonyok tekintetében kimondja a törvény-javaslat, hogy az 1899. évi január 1-jétől kezdve kötött jogügyletek, ha meghatározott érték nincs megnevezve, a korona értékben megállapítottak tekintendők. Minden, 1899. évi január 1-je előtt jogilag megállapított s ausztriaiértékben teljesíthető fizetési kötelezett-ség a jelzett naptól kezdve a koronaértékben teljesítendő.

— **Műkedvelői előadás.** A nyiregyházi jótékony nőegylet ismét megkezdí műkedvelői előadásait. Még ez év folyamán két műked-velői előadást tartanak. Egy hóhózat — *Három Kázmér* — és egy népszínmű kerül előadásra. A Három Kázmérból a szerepek már ki vannak osztva s a próbák is meg-kezdődtek. Az előadást valószínűleg e hó 26-án tartják meg.

— **Hiteliszövetkezések Öfehértón.** Október hó 30-án alakult meg Szabolcsvármegyében a harmadik hiteliszövetkezet. Tudvalevőleg ed-dig csak két ilyen szövetkezet volt megyénk-ben; az egyik Mándokon, a másik Bulyon; most alakult meg a harmadik Öfehértón. A megalakítás kizárólag Malahth József gróf ér-deme, aki miután a Bodroközön egymaga tíz hitel- és két fogasztási szövetkezetet alakított és azoknak a népre gyakorolt jóté-kony hatását tapasztalta: figyelmét Öfehé-rtóra is kiterjesztelte, ahol szintén egy na-gyobb uradalma van. Az ő kezdeményezése folytán indult meg e nyáron Öfehértón a mozgalom, s alakult meg október 30-án az „Öfehértó és Vidéke“ című községi hitel-szövetkezet. Az alakuló közgyűlésen a „Köz-ségi szövetkezetek központi hitelintézetének“ képviselőiben szintén gróf Majláth József úr volt jelen, miután a központ őt delegálta az alkalommal, mint ügybuzgó, fáradhatatlan barátját a szövetkezeteknek. Több mint egy óra hosszágú tartó megnyitó beszédét figyelemmel hallgatták a nagyszámú ősz-szegyült szövetkezeti tagok. A megalakulás alkalmával megválasztatták az igazgatók, fel-ügyelő bizottsági tagok, pénztárnok és el-lenőr. Az alakulás napján 150 tag jegyzett 200 részvényt 5000 frt értékben. Egy rész-vény 25 frt és heti 10 kros részletekben törlesztendő le 5 év alatt. A szövetkezet 6 per centre ad kölcsönt és 4 per centet fizet a betétek után.

— **A rutnének érdekében.** Egán Ede, a rutnének népi segítésére ügyében működő akció miniszteri biztosa, f. hó 2-ra Szolyvára megh-ivta az illetékes köröket, hogy azok előtt beszámoljon, hogy az inséges rutnének ügyé-ben az elmúlt évben mit tett és a jövőben mit fog tenni? A gyűlésen a vidék értelmi-ségéből igen számosan jelentek meg, közöttük dr. Hagara Viktor beregi és gr. Török József ungm. főispánok, Pirkner min. tanácsos, dr. Mikita Sándor kanonok, Nedeczey és Bartha, országyűlési képviselők, Lőrinczy Jenő. un-gvármegyei főjegyző, Halaktovics Bertalan esperes, Fankovics Antal, Papp József, dr. Romza lelkész, Szepessy Zoltán, a gazda-sági egyesület titkára, Kende Zsigmond nagy-birtokos, Balajthy főszolgabíró és még számo-san. Ezen beszámolóból kiemeljük, hogy a rutnének népi az elmúlt 1897/99. évi bérletet teljesen kifizette, hátraleka alig van. Népünk-nek eme lelkiismeretessége Darányi miniszter ő Exjának is feltűn. Különben a bérletdíjak a jövő évekre leszállítottak a föld minősége szerint 2 frt, 1 frt 50, 1 frt és 50 krnyi illetékekre hoidakint. Ezenkívül megemlítjük, hogy Egán miniszteri biztos e napon 500 inthali (Svjáczból) üszöt osztottat ki a nép között oly képen, hogy azok árát népünk a 4-ik évtől kezdi törleszteni. Ezen üszök ha-vasi legelőre fognak küldetni s az első évi legelődíj ingyenes. A közel jövőben apa-állat-ok, juhok, apa-disznók fognak e vidékre állami költségen inportáltatni és a nép

között több évi törlesztés mellett kiosztatni oly célzattal, hogy népünk mostani korcs marhája helyett nemesített marhának birtokába jusson. Együttal e vidéken svájci majereioi és szövő székék fognak szerveztetni. Hogy a nép az okszerű gazdálkodáshoz szokják, 4 gazdánál mintá gazdálkodás fog berendezetni helyi ekék, szecskavágók és egyéb szükség-sekkel. Az uszora ellen Volóczon, Vereczkén és Dombosteleken a hiteliszövetkezetek leg-közlebb megalakulnak és ezenkívül szatóc-boltok is fognak a községekben szerveztetni. Elhatározottat, hogy a korcsmák száma apasztatni fog és a nem honos idegenek megtelepedésének megakadályozása is aján-latba jött. Az ülés Darányi minisztert, Fir-czak püspököt, Hagara főispánt, Egán minisz-teri biztost, Nedeczey uradalmi igazgatót és Balajthy főszolgabírót nagy övácziókban részesítette a rutnének népi érdekében kifejtett buzgalomukért és teljes elismerés és hálattal szívet oszlott szét.

— **Krúdy Gyula új könyve.** Legif. *Krúdy Gyulától* karácsonyra új kötet jelenik meg. Basch Árpád, a jeles művész illusztrálta Krúdy Gyula huszonöt novelláját; a czim-kép, Basch egyik legsikerültebb alkotása, fel-tűntést fog keltetni. A díszmű-számba menő kötet czime Ifjuság és Krúdy Gyula legsike-rültebb novelláit tartalmazza. A kötetre 3 forintjával lehet előjegyezni a szerzőnél (Buda-pest, Főherczeg Sándor-utca 17. I. em. 2.)

— **Köszönet nyilvánítás.** *Bartholomaidesz János* esperes úr 23ák burgonyát volt szives árvaházunknak adományozni. Fogadj a nő-egylet hálás köszönetét.

— **A kereskedő ifjak egylete,** mint min-den évben, ugy ez idén is a téli hónapok alatt több sikerültekn igékező felolvasó es-télyt rendez. Ezek közül az első f. hó 12-én szombaton fog az egyleti helyiségben meg-tartatni, mely alkalommal dr. *Járossy Sándor, Sztompák Jenő és Szabó László* urak mű-ködnék közre. Vendégeket az egylet szíve-sen lát.

— **Országos vásárok.** Nyiregyháza 1899. évben az országos vásárok az alább megje-lölt napokon fognak megtartatni, ugymint: 1. Tamás napi vásár márczius 6- és 7-én. 2. Pünkösdi vásár május 15- és 16-án. 3. Kis-asszony-napi vásár szeptember 4- és 5-én. Lucza vásár december 11- és 12-én. Ezen országos vásárokon kívül még minden szer-dán és szombaton és pedig az utóbbi na-pon szarvasmarhára, lóra, sertésre és juhra is hetivásár tartatik.

— **Trachoma járvány Turán.** Turán a fő-szolgabíró jelentése szerint a Propper Sámuel gazdaságában levő cselédség között a trachoma járvány fellépett, s eddig 16 esetet konstaltál a járási orvos. Ugyancsak Turán a hőklurut is fellépett a gyermekek között, s eddig 22 eset jutott a hatóságok tudomására.

— **A nőipariskola,** ez a közhászru, s ered-ményeiben oly hasznosan érvényesülő Inté-zmény tudvalevőleg megrendeléseket is elfo-gad mindennemű fehérmű és díszmunkák elkészítésére. Megrendeléseket Kégly Szeréna k. a., az intézet vezetője fogad el.

— **Régészeti ásatás.** Dr. *Jósa András* főorvos, a vármegyei múzeum felügyelője, a ki ez évre 400 frtot kapott a közoktatás-ügyi kormánytól régészeti ásatás czéljára, a múlt héten csütört. és pénteken a gávai határ-ban az u. n. „Kató“ halmot ásatta fel, amely-nék oldaláról már idáig is nagyon sok és nagyérdékű régiség került napfényre. — Az eredetileg nagyon meredek halmot mostani tulajdonosa, hogy szánthassa mintegy 3 mé-ternyre már lehordatta; így lehet megérteni, hogy már egy fél méter mélységből egy tel-jesen liszté vált emberi csontváz került nap-fényre az ásatás alkalmával, mellette egy vas kard tört pengével, de ép és sajtáságos for-májú markolattal, továbbá egy teljesen ép csupor. Az ásatással s 5 és fél méternyre ha-ladt le dr. Jósá, s ott, ahol a bolygatatlan szűz föld kezdődik, meg is találta a keresett

ös sirt, de sajnos kirabolva, sőt megtalálta az aknáit is, a melyen át a sirralók behatoltak. A felső rétegben talált kard és csupor tudományos értékéről Dr. Jóska, az Archeologiai Ertesítőben fogja elmondani nézeteit.

— **Katonai lóvásár.** A Miskolcraon állomásozó 7-ik számú lovatató bizottság Miskolcraon saját helyiségében minden miskolczi hónapra és országos vásár alkalmával katonai lovasárt fog tartani.

— **Az újságírók sorsjátéka** iránt a magyar társadalom összes rétegeiben a legmelegebb érdeklődés és rokonszenv nyilvánul. Testületek és intézetek, méltányolva az újságírói sorsjáték céljának egyfelelő humanitárius, más felől kulturczelu és mindenképen nemzeti természetét, a legszivesebb jóindulattal támogatják az annak megvalósítására irányozott törekvéseket. Valóban példátlan ez a jelenség, a sorsjáték terén. A katókus főpapság magatartása igazán jellemző arra a felfogásra, mely az újságírói sorsjáték nál uralkodik. Ujabbban *Schlauch* dr., nagy-váradi biboros püspök 300 drb. sorsjegyért 150 firtot, *Samassa* egri érsek hasonlóképen 300 drb sorsjegyet 150 firtot, *Hornig* veszprémi püspök 200 drb sorsjegyért 100 firtot küldött be a sorsjáték kezeléséegének. Az újságírói sorsjáték különben oly kiváló nyeremény-kilátásokat nyújt, melyek ezt a sorsjátékot páratlanra teszik. Tekintettel arra, hogy egy 50 kros sorsjeggyel hat huzáson lehet játszani egy huzáson való részvétel körülbelől csak 8 kros kerül. Ezzel szemben áll az, hogy ugyanazzal az egy sorsjeggyel olyan hat főnyereményre van kilátás, melynek összege nem kevesebb, mint 200,000 korona. — A sorsjáték kezelése, mely eddig csak intézetek és testületek számára küldötte meg a sorsjegyeket, most az ország kiváló magánosainak is megkönynyíti a sorsjegyek megszerzését az által, hogy nekik ezeket megküldi. E végből óhajtando, hogy azok, kik a sorsjáték kezeléséegétől a küldendő 10 drb sorsjegyet megkapják ezeket megtartsák és az őrök járó összegét a sorsjáték kezeléséegének (Budapest, VI. Kossuth Lajos utca 1. sz. a.) mielőbb megküldjék.

— **Hülyék menháza.** Magyarországon a legutolsó népszámlálás adatai szerint 15.894 hülye egynél él ezek számára egyetlen állami intézet áll fenn, a melybe csak gyermekeket helyeznek el. A felnöttek szakszerű ápolásáról és foglalkoztatásáról mindez ideig nem történt gondoskodás s ezek a község rémei maradnak s bárha látszólag ártalmatlanok, sohasem biztos senki sem, hogy egy ilyen szerencsétlen felizgult pillanatában nem-e őt fogja életveszélyesen megsebesíteni. — Ez történt nem régen, amidőn egy ilyen felizgatott szerencsétlen a gyanatlanul haladó községi bírót szurta le egy konyhakéssel. — Ezeknek a szerencsétleneknek csak zárt intézetekben van helyük, a hol gondos ápolásban van részük s a hol megfelelő foglalkozással telik el az idejük. Ilyen intézetet létesített a „Szeretet” országos egyesület, — mely hazánk fenkelt lelkü herceggprimásának Vaszary Kolosnak védnöksége alatt alakult meg s a melynek elnökei gróf Batthyány Gezáné és Rakovszky István — Budán a legeszegebb helyen, a mely intézet december hóban nyílik meg. Ez intézetben 600, 400 és 250 firt évi díjért fogadnak el ápolásra 10 éven felüli korban levő mindkét nembeli hülye egynéket, azonkívül vannak ingyenes helyek is vagyontalan hülyék számára, jelentkezni lehet Scherer István egyesületi titkárnál (Budapest, VIII. Sándor-utca 38. sz. alatt), a ki a szükséges utbaigazítást s bővebb felvilágosítást bárkinek szivesen megadja.

Apróságok a hétről.

Vármegebizottsági tagokat választottak a héten kedden. Reggeli 9 órától délutáni 4 óráig tartott a választás a törvény rendelkezésének megfelelően. Nemzeti trikolor len-

gett a városháza erkélyén, hirdetve a nagy napot amelyre a város lakossága virradt.

Hanem azért valami különösebb élenk-ség alig volt észrevehető.

Négy választó kerületre van felosztva Nyiregyháza. Az első három kerületben a választók számára jóval meghaladja a négyszázat, sőt a negyedikben is majdnem háromszázat voltak a szavazásra jogosultak, de azért egyik kerületben sem érte el a beadott szavazatok száma a kétszázat!

Még legtöbbszörre vitte az első kerület. Ebben százkilencvenketten szavaztak.

Ennek azonban az a magyarázata, hogy a pénzügyigazgatóság hivatalnokai kara okvetlen győzelemre akarta segíteni közszeretben és tiszteletben álló főnökét: behoztak minden szavazót, aki csak behozható volt.

A második kerület is felvitte százhatvenig. Itt meg a két ellenpárt jelöltjei követek el minden lehetőt a győzelemhez szükséges szavazatok összerobzására.

A három megüresedett helyre aspiráló jelöltek közül kettőnek ugyan könnyű volt a helyzete, mert mind a két párt őket jelölte, a harmadik helyért azonban érdekes és izgató küzdelem folyt le.

Ebben a küzdelemben aztán a „logika örök törvényei” győzedelmeskedtek, mint valaki a választás után megjegyezte.

A logika örök törvényei szerint ugyanis ha két jelöltet mind a két párt jelöl, ezeknek megválasztása „több mint bizonyos.” Ha aztán harmadik helyre az egyik pártnak egy, a másiknak azonban két jelöltje is akad, az utóbbi két jelölt bármelyikének megválasztása „több mint bizonytalan.”

Mert — ily formán szólnak erre az esetre a logikának ama bizonyos örök törvényei — az egy párthoz tartozó jelöltek vagy egymás szavazatait vonják el egymástól, vagy a saját pártjukhoz tartozó többi jelöltek szavazatait. Ha pedig egymástól vonják el a szavazókat, akkor már ez okból kisebbségben maradnak mind a ketten a másik párt jelöltje mellett; ellenben ha a pártjukhoz tartozó többi jelölttől, akkor legfeljebb azoknak az ő pártjukhoz tartozó szavazatuk számát csökkentik és amazok úgy is megválasztatnak megmaradó szavazataikkal és a másik párt szavazataival, míg a legyőzni óhajtott ellenpárti jelölt a szavazatok szétforgácsolása révén szépen diadalt arat.

Igy történt ez kedden is a második választó kerületben.

Az egész választás szépen, simán, rendben folyt le. Még hangos szóváltás is alig akadt. Talán csak egyszer, az is épen ama bizonyos második választó kerület szavazó helyisége előtt.

Etetés, itatásnak sem volt se hire, se hamva.

Váltig biztatgatták pedig egymást a választási elnökök meg a jelöltek, hogy inni is illenek talán valamit ilyenkor, de ahogy se tudták eldönteni: kinek a számlájára!

Hja — tempi passati!

Kedden volt különben a választás nemcsak Nyiregyházán, de az egész vármegyében. Csak épen az újfelhértői választó kerület tett kivételt. Ott nem volt választás.

Még pedig azon oknál fogva, mert a dobólosi könyvbe november 8-ika helyett november 18-ika volt beírva s november 18-ára dobolták ki a választást.

Igy aztán 8-ikán, kedden annyi választó sem jelentkezett, hogy a bizalmi férfiak ki lehetett volna jelölni.

Laptársunk a *Nyirvidék* legutóbbi számának vezércikkében a többek között ezek a sorok is olvashatók:

„A közöltség azonban — mint a városnál benféntes emberek, ma még suttogva mondják — erre az évre már 70% lesz, megcsufolására a költségetves megállapításában lefektetett minden jognak és realis biztosítéknak, mert egy évvel ez előtt, midőn a város képviselőtestülete ez évre a városi háztartás költségetvesét megállapította, a közöltség erre az esztendőre 56%-ban lett megállapítva. És ma már 70%-ról beszélnek, anélkül, hogy a képviselőtestület a csak 14 %-nyi emelkedés fedezetéről pótköltségetves megállapításáról és annak a törvényhatóság által való jóváhagyásáról gondoskodott volna, holott a vármegye területén nincs több olyan község, — amely ha csak 100 forintnyi megállapított költségetveset keretén túlterjedő kiadására nézve a törvényhatóság jóváhagyását ki ne kérné.”

És sajátságos! A vármegye hivatalos közöltyében megjelent ezen közöltyen daczára még máig se rendelték el a fegyelmi vizsgálatot sem a városi tanács, sem a képviselőtestület ellenében!

Lehet egyébiránt, hogy enyhítő köröltyemények vették a vármegyén magának ugyanannak a vezércikkelynek többi részleteit.

Igy például a következő sorokat:

„Mi az a közöltség! A helyi adminisztráció szükségleteinek fedezésére az állami adó után kivetelt helyhatósági hozzájárulás!”

Vagy a következő részletet:

„A bicykli adóról meg csakugyan nem lehet komolyan beszélni. Mi ezimen lehetne a bicyklist megadóztatni? Hiszen kövezt kopatási vámot nálunk nyiregyházi polgárok szekereik és lovaik után sem fizetnek! Sőt akik cipőben eszímában járunk, amiért hogy ezzel a lábbelivel kopatjuk — ahol van — a köveztet, nem fizetünk adót! Miért fizessen hát aki bicyklist jár, még pedig, amint tudjuk, ahol csak lehet, sohasem a kövezteten?!”

CSARNOK.

Szembekötödsi.

Éz aztán a mulatság:

Szembekötő játék!

Kicsi lányom, kis fiam

Őt nagy esetepatét.

Apa szemét bekötik,

No de ilyen furcsát!

Hogy ne lásson, ráteszik

A kamara kulcsát!

Ide-oda szaladok

Élég nagy az ágyunk,

Vánkosokat, takarót

Őssze-vissza hányunk.

Apa lába hegedű,

Muzsikálnak rajta, —

Majd kiugrik, annyira

Bizsereg a talpa.

Apa feje rendes dob,

Rajta nagy titokban

Kamarakules-dobverő

Jó nagyokat koppan.

Irgum-burgum, vaslapát!

Rám se heridernek,

Apa nem lát, nem lehet

Megtognia minket!

S tán a világ végeig

Játsszanánk az ágyon,

A hogy összecsókolom

Kicsi fiam, lányom.

Benyit ám a mamuka,

Aranyvirág elbuj —

Nincs irgalom, kegyelem!

Mosakodni indúl!

Giuseppe.

A mú-tyuk.

(Humoreszk.)

— Vernet Lajos Párisból? — mondá halkan Simpson Nálhán, miközben inasa, ki Vernet névjegyét hozta be, mozdulatlanul állt s várta ura parancsát.

— Várjon!

Ezzel jegyzőkönyvet vett elő íróasztaláról és elkezdett lapozgatni benne.

Jól van, vezesse be azt az urat!

A jövevény belépett.

— Még emlékezett nevemre? — kérdé s az amerikainak feléje nyújtott jobbát barátárságosan rázta meg. Pompás emlékezőtehetsége van.

— Nem épen, de az ön neve itt van a jegyzőkönyvemben.

— Ugy? Kereskedelmi ügyekben utazom s nem mulaszthatom el, hogy látogatásomat ne tegyem önnel. Mivel foglalkozik jelenleg? Még mindig gyártja a bőrtalpokat papírból?

— Már felhagytam evvel. Új és remek különlegességgel foglalkozom — tápszert, igen nekülözhetlen tápszert gyártok. A legkomolyabb versenytársam a természet. De ez nem veszélyes rám nézve.

— Valóban.

— Bizonyítékaim vannak. Három év alatt három milliót szereztem. Az egyiket akkor szereztem, amikor vaját gyártottam tej nélkül, a másikat midőn húsokivonatot készítettem hús nélkül és a harmadik milliót a jelenlegi gyártmányom után szereztem meg.

— S mi a neve legújabb gyártmányának?

— Tojást gyártok!

— Tyuk nélkül?

— Igen.

— Jó eszme, de azt hiszem, hogy tréfából mondja.

— Nem szoktam tréfálni, ha üzleti dolgokról beszéllek.

— Tehát félre a tréfával! Ön el akarja hitetni velem, hogy tojásokat gyárt. Ah szeretném ezt látni.

— Semmire könnyebb ennél! Fél óra mulva reggelizünk. addig sziveskedjek velem jönni a műhelybe.

Az amerikai elvezette vendégét a raktár helyiségbe, hol tömördek faláda volt felhalmozva. A ládában szépen elhelyezett tojások voltak láthatók. A gyáros evvel egy ajtót nyitott ki, mely a másik terembe vezetett.

Oly jéghideg levegő csapta meg a francziát, hogy önkénytelenül felhajtotta kabátja gallérját.

* * *

— Itt vagynak mondá — Simpson. Ez a gyári helyiség. Látja azt a nagy vödört?

— Mi az?

— Abban van az úgynevezett tojás sárgája.

— Lehetetlen! S hol a tojás fehérsége?

— Ott a másik vödörben.

— De az Isten szerelmére, miből áll a tojás sárgája?

— Hm, — kukoricaliszt, zabkorpa és szecska kivonat keverékből. Ehhez még vegyítke több oly anyagot, melyet magam találtam fel.

— Ah, és a tojás-fehérséget?

— Talán sokáig tartana a magyarázat. Elég az hozzá, ez is vegyi keverék, mely a természetes tojás-fehérségre hű mása.

— Kérem, jöjjön ide. Itt megláthatja, hogy miképpen lehet ezt műton előállítani.

— Még egy kérdést, Simpson úr! Mily módon teszi ön bele a tojás sárgáját és fehérséget a héjba?

— Itt a gép.

— Ah, ez a művészet remeke.

— Amint látja, itt előbb mélyedés van. Ebből az öblös ürbe (a) jön a sárgája, a (b) ürbe a fehérsége, (c) a tojást bőrhártyával vonja be és (d) képezi a gipszet, melyből a héj képződik.

A francia megkövülve állt egy helyben s mereven bámult a rejtélyes készülékre.

— Midőn a terembe lépett, nem érezte, hogy itt más a levegő?

— Éreztem.

— Hm — ez a hideg nagyon szükséges nekem.

— Miért?

— Mindjárt meg fogja látni. Az (a) ürben a sárgája vastag liszt formára lesz rázva, aztán megüresedik és téisztává lesz, mely golyó alakot nyer.

— Remek, valóban csodálatos! — mondá a párisi.

Simpson folytatta:

— Az (a)-ból a sárgája (b)-be megy át, hol fehérsége burkot kap, itt aztán egy szabálytalanul forgó golyó a tojásnak szép ovál-formát ad. Most (b)-ből (c)-be vándorol, hol a tojás egy könnyű hártávi lesz bevonva, innen (d)-be jön, hogy a gipszburkot magára vegye. Meg a tyuk se tudna szebben tojni.

— Lehetetlen, lehetetlen, Simpson úr!

— Kérem, ha nem hiszi, személyesen győződhetik meg arról, hogy igazat mondtam, munkásaim ép most főzik a kukorica-magot a különböző keverékekkel.

— Izzel s az?

— Finom, tessék megkóstolni.

Vernet Lajos megfogott egy tojást és felét elfogyasztotta.

— Nagyszerű! — mondá.

— Ugyebár! Lássá, ezt eladom önnek igen olcsón. Ezret 15 frankjával.

— Tizenöt frank ezer tojásért.

— Igen mutasson nekem oly tyukot, mely ezért az árt szabályszerűen tudjon tojni.

— Meg egy kérdést —

— Kérem!

— Meddig állnak el ezek a gyártmányok.

— Nagyon sokáig, ha kell 50 évig is.

— Hihetetlen! kiáltá csodálkozva a franczia. Mennyi ideig állt ez a tojás, melyet most megettem?

— Az a tojás készült 1886-ban, tehát hat éves múlt. Különben a héjára van nyomtatva az évszám.

A párisi meggyőződött erről is.

— De az én gyártmányaimnak még más előnye is van, folytatá az élelmes amerikai, és ez abban áll, hogy a gipsz-héj sokkal vastagabb a természetes tojás héjánál, minél fogva a szállítás sokkal szélszerűbb.

— Nem törnek utközben a tojások?

— Nem. Törött és megromlott tojások nem fordulnak nálunk elő.

— Mit hallowk. Eszerint az ön ipara nem csak praktikus, de nyereséges is. Ön az egyedüli e téren, nemde?

Sipson homlokba elborult.

— Fájdalom — nem, mormogá sötét pillantással, versenytársam van.

— Versenytárs? S veszélyes ez az ember.

— Mily kérdés! A lehető legveszélyesebb versenytárs.

— Hihetetlenül.

— Mindjárt áttátja, hogy nem lehetetlen.

„Holliday és Társa” oly methodus szerint dolgoznak, melyvel gyártmányainak szép formát bírnak adni.

— Ah! — kiáltá fel Vernet csodálkozva.

— Az amerikai pedig folytatá:

— Mindenféle alakot tudnak előállítani, p. o. tyuk-, kibicz-, sőt még strucz-tojást is.

De én túlszárnalom őket, az én cégemnek kell a babért elvennie a Holliday és társa elől. Most pedig kérem, jöjjön reggelizni. Mindenesetre azért jött Chicagóba, hogy a világkiállítását nézze meg, nemde? kérdi az amerikai a francziától.

— Ugy van.

— Hogy tetszik.

— Nagyon érdekes. A legremekebb találmánya a *phonophotostenotypobiograph*. Korunk dicsősége ez, mely egy perc alatt az

az ember arczképét, hangját, sajátkezű aláírását, valamint a multját papírra veti.

— Ah! Edison ugyancsak remekelt evvel. Ő az ily találmányokat a kabátja újjából rázza ki. A mi találmányaink azonban amily hamar keletkeznek, ép oly hamar feledésbe is merülnek. Igaz, látta ön a kiállításon az én tojás osztályomat?

— Nem.

— Akkor oda megyünk.

Negyed órával később egy diszes üveg szekrény előtt látjuk őket, melyben hófehér tojások tömege látszott a legszebb sorrendben elhelyezve.

Mellette egy másik üveg szekrény állt, melyben nagyszámu szines és kisebb-nagyobb tojás volt kiállítva. A kiállított tárgyak mellett ez volt olvasható: tyuktojás, kibicztojás, kacatojás, galambtojás, strucztojás, keselyűtojás és kőcsatojás.

— Ez a „Holliday és társa” kiállítási szekrénye! sóhajtá az amerikai szomoruan. Az bizonyos, hogy az arany érmet ök nyerik meg.

— Az ön gyártmányaira a nap süt. Hm, nem árt ez nekik?

— Nem árt. A szinek tartósságáért tíz évig kezeskedem. De mit használ mindez. Holliday és társa még is az első díjat kapják meg.

Simpson szomoruan néz maga elé.

A francia figyelmesen nézte a kétféle gyártmányt.

E pillanatban megragadta az amerikai karját és félrevonta.

— Mennyit áldozna Simpson úr, suttoga a francia, ha Holliday és társát tönkre tesszük.

— Holliday és társát? — felelé remegő hangon. Tönkre tenni? Oh mindenemet feláldoznám, csak ezt tudnám elérni.

— Jól van. Határozzon meg egy bizonyos összeget és célját éleri.

— Valóban, ön megtenné? Oh, azért az eszméért rögtön 10.000 frankot adnék, ha ...

— Jól van. Adjon nekem egyelőre ezer frankot, ez elég lesz tervemhez. Biztositom, hogy célját éleri.

Az amerikai merőben nézett társa szemébe.

— Meg nem foghatom, mily utat-módot akar használni de megbizom önben.

— Örvendek most hagyjon magamra öt percig. A kiállítási kapunál találkozunk.

Midőn Simpson távozott, Vernet azonnal a kiállítási terem órét hívatta.

A francia mint egy három percig halkan beszélgetett az órrel, aztán elővette pénztárcáját és egy csomó bankjegyet nyomott a markába.

— A többit két hét mulva fogja megkapni, ha minden rendben lesz.

Egy hét mulva Simpson ép reggelijénél ülve látjuk, amint mohón olvassa az újságot.

Egyszerre hangos kiálltásba tört ki és oly erővel ugrott fel az asztaltól, hogy majd nem feldöntötte.

Vajjon mi okozta a hirtelen felindulást? Az újságban a következőket olvasta:

„A tudomány diadala. Ma éjjel a kiállítás egyik épületének termében rendkívüli csoda történt. Az egész világon ismerik Holliday és társa cégérdekes tojáskészítmenyeit, így Simpson N. gyártmányait is. Ez utóbbinak üvegsekrejében ma éjjel a következők történtek: Egy gyönyörű, művészleg elkészített tojás kétfelé vált, és egy kis eleven csibe dugta ki a fejét belőle.

A példás és szigorú őrizet mellett és a zárt szekrény minden kétséget kizáróan arra nézve, hogy itt valami család foroghatna fenn. Ebből az esetből az következik, hogy Simpson a tojás készítésénél a természetet legjobban bírta utánozni, és ezért a világ csodájára és hódolatára érdemes. Nem kételkedünk abban, hogy a kiállítási bizottság Simpson urnak e páratlan találmányát megfogja

jutalmzoni. Simpson eme találmányával, hogy vegyi uton előállított tojásból élő lényt tudjon létre hozni, az emberiségnek tett nagy szolgálatot és a korszellem előhaladásáról tett tanubizonyosságát.*

Az újság kieszelt Simpson kezéből, és a csodálattól és bámulattól meglepetve állott.

E pillanatban lépett a szobába Vernet Lajos kezébe egy újság lapot tartva.

— Goodson kiállítási ör derék ember, mondá a párisi, megérdemelte az ezer frank előleget. A kis csibe, melyet az üveg szekrénybe csempészett, alig került ki néhány centbe, de kötelességét teljesítette.

— Tehát ő volt? — kiállt az amerikai nevetve. Igazán Vernet, ön valóságos ördög és a lángelmének egyik ritkasága. Nehány embert azonban bizonyára megölt —

— Hogyan? kérdé a párisi meglepetve.
— Hogyan?
— Nos?!
— Nos tehát a Holliday és társa ezég tulajdonosát értem.

— Mi módon?
— Arról bizonyos lehet, Kedves Vernet, hogy ezek nem éltek túl ezt a szegényt.

— Talán öngyilkosok lesznek?
— Dehogyan!
— Hát hogyan?
— A bosszuságtól a guta üti meg őket. Nem éltek túl az én műtyukomat.

Közgazdaság.

Waldbott báró toicsvai új szőlőtelepe.

Hogy mennyi fáradságba került a Hegyalján a szőlő-rekonstrukálás és micsoda horribilis összegeket fordítottak arra egyes szőlő-birtokosok, bizonyítja többek közt az a jelentés is, melyet Waldbott Frigyes báró az országos gazdasági egyesület megkeresésére abból az alkalomból adott ki, hogy az egyesület számos tagja szeptember havi tanulmányúton a Tokaj-Hegyalja rekonstruált szőlőit is megtekintette.

Mielőtt a nemes báró elpusztult szőlőinek megújításához fogott volna, a szakirodalom jelesebb munkáit szorgalmasan tanulmányozta — és nagy figyelemmel kísérte a Hegyalján, különösen pedig a sógora, Maillot, báró, ugyszintén a Szabó, Botka, Berzeviczyt Szirmay, Spóner, Görgey, Máriássy, Andrássy gróf, Vay báró és más hegyaljai birtokosok szőlőhegyein foganatosított rekonstrukáló munkálatait.

Gyakran találkoztak ezek a szőlőbirtokosok Maillot báró házában, hol érdekes és tanulságos eszmecsere folytattak a tályjai szőlő-rekonstrukálás fejlődéséről, amely alkalommal a báró a külön-külön fajú szőlővesszők és különböző szőlőfelújítás kedvező és kedvezőtlen mozzanataival ösmerekedett meg, s miután arra meggyőződésre jutott, hogy a nehéz, nagyon csekély meszet tartalmazó nyiroktalajban a „riparia portalis” szőlővessző a legnagyobb ellenálló képességgel bír, 1892-ben ő is részánta magát parlagon hevert szőlőinek újtelepítésére.

Mindenek előtt vámos-ujfalusi birtokán a liszka-toicsvai vasuti állomással állalelben szőlővessző-telepet létesített. A telepnek szánt 7 hold 461 □ ölnyi területet az említett év őszén 70 centiméternyire felforgatták és abba a következő tavasszal Maillot bárótól vett 7000 meggyökerezett és 25,000 metszett „riparia portalis”-t ültettek. A nemesített vesszőket a báró a tarzali állami vinczellérképző-intézettől, Mailáth József gróftól és a pozsonyi szőlőművelő egyesülettől hozatta: de mivel a saját szőlőtelepén termelt nemes szőlővesszők teljességgel nem fedezték szükségletét, ezért Ujvidékről Adamovich Sándor szőlővesszőtelepről 73,074 és az aradi állami szőlővesszőtelepről 32,000. összesen tehát még 105,074 meggyökerezett nemes szőlővesszőt hozatott.

Az új telepítést a báró nem a régi híres szőlőiben, hanem egy a toicsvai birtokához

tartozó, a Toicsva és B. Olaszi közt emelkedő andesit-trachit-közvetű hegy déli fekvésű területén kezdte, a melyen még sohasem volt szőlő.

Midőn 1895-ben, ősszel a terület felforgatását elkezdették, a munkások ott egy edény régi (Zsigmond király idejéből való) ezüstpénzre akadtak, s minthogy a nép akkor azt terjesztette, hogy ott nagy kincset találtak, a báró annak a reménynek adott kifejezést, hogy ez az új szőlője lesz a kincse és azért elnevezte azt „Kincsem”-nek.

A következő év tavaszán folytatták a talaj forgatását és pedig gőzekével. Tokaj-Hegyaljánk ez volt a gőzekével forgatott első szőlőterület.

A „Kincsem” egy részét furminttal ültették be, s e régi nemes szőlőfajról szólva, elmondja a báró jelentésében, hogy nevének ősi nagyatyja Windisch-Grätz herceg, a toikaji asszu bor 1/2 literes palackját 5 aranyával adta el, s ő maga is tapasztalta, hogy ipja, Beust báró, barátjának, Vay báró koronaárnekn, 3 aranyat fizetett egy-egy üveg asszuberért. Midőn a szerző családjával a Rajna vidéken időzött, a mi szomorodni-borunk ottani rokonait bámulásra ragadta — és a Rajna-vidékiek értenek ám a kitünő bor méltatásához!

A „Kincsem” 1896. évi tavasztól 1898. július 1-éig összesen 133,066 különféle fajú szőlővesszővel birt. Az eddig befektetett tőke 49,306 frt 74 krra rüg; összes jövedelme eddig perze még csekély volt: 1584 frt.

Eddig több, mint 61 kat hold szőlőt, részint kezi munkával, részint gőzekével for-

gattott szőlővesszővel van beültetve. Saját szőlővesszőtelepe 1.091,410 drb sima „riparia portalis”-t produkált és 188,347 drbot gyökerezett. E telepen produkáltak még 131,474 olványt meggyökerezett portalisra, melyekből eddig 31,002 hozzá nőtt, továbbá 162,161 olványt sima portalisra, melyekből eddig 12,460 hozzá nőtt és 58,682 portalist zöldre nemesítettek, ezekből 53,464 hozzá nőtt.

A rekonstrukálással foglalkozók örömére a jelentés végül konstatálja, hogy a Tokaj-Hegyalján a most parlagon heverő szőlőkért kétszer annyit fizetnek, mint a mennyit a filokszera pusztításai előtt megmunkált és termő szőlőkért adtak. Walbott bárót is felfelöltötták, ha nem volna-e hajlandó 51 hold Kincsem-szőlőjét, mely a Hegyalja legszebb szőlőjének tekinthető, 225,000 frtért eladni!

Piaczi árak.

— November 9. —

Buza	9.40	9.50.
Rozs	7.50	7.60.
Árpa	5.70	5.80.
Zab	5.20	5.30.
Tengeri	4.30	4.40.
Paszuly	6.30	6.40.
Szész literenként	18,	54.

Szerkesztői üzenet.

M. P. Nem közzölhető.

MINDEN SORSJEGY UTANFIZETÉS NÉLKÜL
MIND A 6 HUZASON JÁTSZIK

UJSAĞIROK SORSJÁTÉKA

FŐNYEREMÉNY
100.000
KORONA

5 NYEREMÉNY 20.000 KORONA

AZ ÖSSZES NYEREMÉNYEKET KIVÁNTATTA 20% LEVONÁSSAL

AVALLALAT KÉSZPÉNZBEN VISZÁVÁSÁROLJA

EGY SORSJEGY ÁRA: 1 KORONA

Huzas már 1899. január hó 4-én.
Sorsjegyeket ajaul: 47-48

STERN EMANUEL FIA.

Különfélék.

Fejedelmi álnévek.

A legtöbb fejedelem utazásain álnevet használ, melyet rendszeren az illető ország nemességétől, vagy valamely birtokában levő várkastélytól kölcsönöz. Így az angol királynő álneve pompás skót várkastélya után Balmorel grófné, Amalia portugál királyné mint Villacosa grófné, Izabella spanyol királyné mint Toledo grófné, II. Ferencz király özvegye mint Castro hercegnő, és Frigyes császárné mint Lingen grófné szerepel utazása közben. Ezt a szokást sok uralkodó is követi.

A belga király Ravenstein gróf, a portugál király pedig Barcelles gróf neve alá rejti magát. A walesi herceg Chester grófjának hívja magát; Ferdinand bolgár fejedelem Murány grófja, a svéd trónörökös pedig a Karlsberg gróf nevet szokta felvenni. Victor Napoleon herceg rendszeren Moncalieri gróf álnevet használ, mely Jeromos hercegtől származik. A legismertebb fejedelmi álnévek egyike az Eugénia császárné, aki III. Napoleon halála óta, tehát huszonöt éve, Comtesse de Pierrefonds név alatt utazik. Ez a név reg letűnt időkből fennmaradt emlék, mert a Compiègnei erdőben levő gyönyörű Pierrefonds-kastélytól ered. Ebben a kastélyban szeretett a császárné leginkább tartózkodni és annak újjáalakítása egyike volt a második császárság legnagyobb művészeti eseményeinek. Eugénia császárné ebben Lajos Fülöpöt utánozta, aki a forradalom után, 1848-tól kezdve a szintén emlékezetes Comte de Neuilly czímet vette fel. Az utazó királyné között, akik Franciaországot gyakran fölkeresik, első sorban az angol királynő említhető. Lajos Fülöp uralkodása alatt évenként rendszeren két alkalommal látogatta meg a királyi családot annak eu-i kastélyában. III. Napoleon alatt gyakrabban fordult meg Párisban is, hogy részt vegyen a st.-cloudi és versailles-i ünnepeken. A köztársaság proklamálása óta tudvalevőleg a telet a délen szokta tölteni, ahol Cimiez-ben, Nizza mellett lakik. A walesi herceg és neje ép oly gyakran látogatnak el Nizzába, mint Párisba. Carmen Sylva, a román királyné is gyakran bejárja a franciaia a földet, de még nála is gyakrabban Natalia, a szép szerb királyné, a ki Párisban való tartózkodása alatt rendszeren a Bois de Boulogne-ban szokott sétakocsizásokat tenni. Rendszeren két hónapot tölt Franciaországban és nemrégien Biaritz mellett remek kastélyt építtetett magának.

Eladó ház.

Az Iskola-utca 13. számú ház, amely két lakosztályból és megfelelő mellékhelyiségekből áll, szabad kézből eladó. — Bővebb felvilágosítást ad:

(3-1) **Márkus Károly ügyvéd.**

Önkéntes árverezés.

Bérfelosztás miatt Hajós Emil forrói gazdaságában az összesholt leltár, u. m.: gőzespló garnitúra, vetőgépek, szekerek, ekék stb. stb. Ugyazint 46 darab jármos ökör, 3 drb fejős tehén, 200 drb juh, mintegy 120 darab tavaszi malacz, 5-600 méter-máza burgonya, 200 szekér takarmány répa, november hó 13-án és folytatlag november hó 20-án elárvereztetnek. Fenntartja tulajdonosa a jogot a kikiáltási áron aluli ajánlatokat elfogadni avagy nem. Forró, a forró-encsi vasuti állomástól 15 percznyire van.

Hajós Emil.

PANNONIA SZÁLLODA

BUDAPEST, VIII., KEREPESI-UT 7. SZÁM.

Ezennel bátorkodom 30 év óta fennálló és a legjobb hírnévnek örvendő szállodámat igen tisztelt vendégeim, barátaim és a nagyérdemű utazó közönség szíves emlékezetébe idézni, mely a város közepén, közvetlen a Nemzeti Színház mellett, a villamos vasút mentén fekszik és mely az újabb kor igényeinek megfelelőleg a legnagyobb kényelemmel van berendezve, kizárólag villanyos világítással, villanyos személyfelhúzóval, olvasó- és társalgó terméivel és fürdőivel minden megkívánható kényelmet nyújt.

Egyidejűleg van szerencsém ezennel tudomásul hozni, hogy az ez ideig bérbe adva volt szálloda-értelmi és kávéház vezetését saját kezelésébe alá vettem s azokat személyesen fogom vezetni, az összes helyiségeket a legdiszesebben és legcélzzerűbben átalakíttattam, úgy, hogy most már lakodalmak, társadalmi ebédek, vacsorák és egyéb ünnepek megtartására kisebb és nagyobb legdiszesebben berendezett és teljesen elkülönített helyiségek állanak rendelkezésre.

Valamint eddigelé főtörekvésem oda irányult, hogy igen tisztelt vendégeimet minden tekintetben tökéletesen kielégítek, úgy továbbra is mindent el fogok követni, hogy bármely kívánságnak tölem telhetőleg eleget tehessek.

Fentiekből kifolyólag bátorkodom helyiségeimet becses figyelmébe ajánlani s minél gyakoribb látogatást kérve maradtam kiváló tisztelettel:

GLÜCK FRIGYES,

a Pannónia szálloda tulajdonosa.

(71-?-3)

Legnagyobb nyeresemény legszerencsésebb esetben

1.000.000 korona.

Az összes 50,000 nyeresemény **JEGYZÉKE.**

A legnagyobb nyeresemény legszerencsésebb esetben **1.000,000 korona.**

A nyeresemények részletes beosztása a következő:

	Korona
1 jutalom	600000
1 nyer. á	400000
1 " "	200000
2 " "	100000
1 " "	90000
1 " "	80000
1 " "	70000
2 " "	60000
1 " "	40000
5 " "	30000
1 " "	25000
7 " "	20000
3 " "	15000
31 " "	10000
67 " "	5000
3 " "	3000
432 " "	2000
763 " "	1000
1238 " "	500
90 " "	300
31700 " "	200
15650 á 170, 130, 100, 80, 40	

50,000 nyer. és jut. összegh. 13.160,000

melyek hat húzásban soroltatnak ki.

A harmadik nagy magy. kir. osztálysorsjáték nonsokára ismét kezdődik és

100,000 sorsjegyre újból **50,000 nyeresemény**

jut, vagyis az oldalt levő nyereseményjegyzék szerint az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyeresí esélyek tehát, mint már általánosan ismeretes, óriásiak.

Összesen tizenhárom millió 160.000 koronát sorolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeresemény legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Szíves mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervezett eredeti árban és pedig:

egy egész I-ső oszt. eredeti sorsjegyet 6.— frt
 „ fel „ „ „ „ 3.— „
 „ negyed „ „ „ „ 1.50 „
 „ nyolcad „ „ „ „ —.75 „

küldünk szét utánvéttel, vagy a pénz előlége be-
 küldése ellenében.

A húzások után megküldjük tisztelt veivóinknek a hivatalos húzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A húzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan történnék és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kérjük a rendelvényeket mielőbb, legkésőbb

f. é. november hó 17-ig

a húzás napjáig hozzánk beküdeni. (77-4-4)

TÖRÖK A. és Tsa

a m. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítói

Budapest, V., Váci-körút 4a.

Rendelőlevél levágandó. Török A. és Társa uraknak Budapestben.

Kérek részemre I. osztályu magy. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervezettel együtt küldeni.

Az összeget frt) utánvételezni kérem postautalvánnyal küldöm.) A nem tetsző törlendő.

Pontos cím